

Een politicus aan de hemelpoort

Op een dag wordt de leider van een bekende politieke partij helaas op straat door een vrachtauto aangereden en hij overlijdt ter plekke.

Zijn ziel komt aan bij de hemelpoort (naar men aanneemt per ongeluk) en hij ontmoet daar de heilige Petrus zelf.

“Welkom in de hemel” zegt Petrus. “Voordat je definitief hier komt geloof ik dat we eerst een probleem op moeten lossen. Het komt namelijk maar zelden voor dat wij hier een politicus van zo’n hoge rang binnen krijgen en we weten niet zo precies wat we met je aan moeten”

“We zullen daarom het volgende doen: Eerst ga je een dag kijken in de hel, en daarna een dag in de hemel. Na die twee dagen kies je zelf waar je dan voor alle eeuwigheid wilt blijven”.

En daarmee brengt Petrus de politicus naar de lift en gaan ze omlaag, lager, en nog lager, tot ze bij de hel aan komen.

De deuren gaan open en ze staan midden op een schitterend groene golfbaan.

In de verte is een clubgebouw te zien. Daar ziet hij een hele hoop vrienden, die samen met hem in de politiek gezeten hadden. Ze zien er uitstekend gekleed en heel tevreden uit.

Als ze hem in het oog krijgen komen ze aangelopen om hem te begroeten en al gauw worden herinneringen opgehaald over de tijden dat ze zich aan de belastingbetalers verrijkten.

Eerst spelen ze samen een partijtje golf en 's avonds gaan ze gezellig in het clubhuis heerlijke kreeft eten.

De nacht brengen ze door met prachtige vrouwen die al hun wensen vervullen.

Satan zelf is er die avond ook en het blijkt dat hij eigenlijk heel aardig is. Er wordt gedanst, moppen verteld en gedronken.

De politicus amuseert zich zo goed dat het weer tijd is om te gaan voor hij er erg in heeft.

Iedereen neemt hartelijk afscheid en hij stapt weer in de lift.

De lift gaat omhoog, hoger, en nog hoger, tot aan de hemelpoort waar Petrus op hem wacht.

“Nu is het moment aangebroken om met de hemel kennis te maken” zegt Petrus.

Dus de volgende 24 uur zweeft de politicus van wolk naar wolk, daarbij op een harp spelend en zingend.

Voor hij er erg in heeft zijn de 24 uur om en Petrus komt hem weer opzoeken.

“Zo” zegt hij, “je hebt nu 24 uur in de hel en 24 uur in de hemel beleefd. Nu moet je kiezen in welke van de twee je tot in alle eeuwigheid wilt blijven”.

“Ik moet zeggen dat ik de hemel heel schitterend vond, maar ik geloof dat de hel me beter bevalt”.

“OK, je hebt dus gekozen” zegt Petrus en brengt hem naar de lift en hij gaat weer omlaag, lager, en nog lager, tot aan de poort van de hel.

Als de liftdeur opengaat staat hij ineens midden in een troosteloze woestijn. De grond is bedekt met afval en uitwerpselen.

Hij ziet zijn oude vrienden lopen, maar nu gekleed in vodden. Ze zijn bezig het vuilnis in te zamelen en in grote plastic zakken te doen.

De duivel komt eraan en pakt hem in zijn nekvel.

“Ik snap er niks van” stottert de politicus. “Gisten stond ik hier met mooie vrouwen te praten, er was een schitterende golfbaan, we aten kreeft en we dansten.... en...en...nu is er allen nog maar een troosteloze woestijn vol afval..., en mijn vrienden zien er verschrikkelijk uit”.

De duivel kijkt hem aan, grijnst breed en zegt:

**Gisteren waren we nog op campagne.
Vandaag heb je voor ons gekozen.**